

Siluetes de catalans

Antoni Rovira Virgili

Fecha de publicació:
26/11/1999

Sello Editorial:
Edicions Proa

Amb una estratègia molt propera al retrat literari, Antoni Rovira i Virgili (1882-1949) va publicar aquestes siluetes entre 1911 i 1919 en diversos periòdics barcelonins (La Nau, La Humanitat, La Rambla, La

Contacto de prensa

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:
nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de
marketing i comunicació AIG:
Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Antoni Rovira Virgili

Antoni Rovira i Virgili (Tarragona, 1882 - Perpinyà, 1949), escriptor, periodista i polític és, en els tres vessants de la seva activitat pública, un dels referents del republicanisme i del catalanisme. Periodista especialitzat en política estrangera i en la història nacional de Catalunya, va col·laborar en diverses publicacions -El Poble Català, L'Esquella de la Torratxa, La Mainada, La Nació, La Veu de Catalunya, La Publicitat, Mirador, La Humanitat i Meridià- i fou fundador i director de Revista de Catalunya (1924) i del diari La Nau (1927). Com a escriptor va publicar diversos llibres sobre el fet nacional català, entre els quals cal remarcar Història dels moviments nacionals, Història nacional de Catalunya o Nacionalisme i Federalisme. El 1937 va guanyar el Premi Valentí Almirall a la millor recopilació d'articles periodístics. Els moments més significatius de la seva trajectòria política van ser la fundació, l'any 1922, d'Acció Catalana, partit del qual es va distanciar per motius ideològics. El 1930 va fundar Acció Republicana de Catalunya i, finalment, l'any 1932 va ingressar a Esquerra Republicana de Catalunya. Elegit diputat al Parlament de Catalunya, el 1936 en va ser elegit vicepresident primer. Quan Josep Irla va accedir interinament a la Presidència de la Generalitat, Rovira i Virgili esdevingué president interí del Parlament. Membre del govern del president Irla a la fi de la Segona Guerra Mundial, va morir a l'exili, a Perpinyà, el 1949.